

43-Giới Gượng Ngồi Gần Người Nữ Trong Nhà Ăn:

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó Bạt-nan-đà Thích tử thường ra vào một nhà cư sĩ, vào sáng sớm đắp y mang bát đến trong nhà đó, đóng hết các cửa rồi một mình ngồi gần với người nữ. Có một Tỳ kheo khát thực sáng sớm đắp y mang bát đến trước nhà đó khát thực, Bạt-nan-đà ở trong nhà thấy Tỳ kheo khát thực nhưng Tỳ kheo khát thực không thấy Bạt-nan-đà, Bạt-nan-đà bảo vợ cư sĩ đem thức ăn ra cho Tỳ kheo khát thực, người nữ này cho là quen biết với Bạt-nan-đà nên đựng đầy cơm canh đem ra cho Tỳ kheo khát thực rồi trở vào. Sau đó Bạt-nan-đà trở về trong Kỳ hoàn gặp Tỳ kheo khát thực đó liền suy nghĩ: “Chớ khiến ta làm ơn rộng không”, nghĩ rồi liền hỏi Tỳ kheo khát thực: “Hôm nay thầy đến nhà ..... khát thực phải không?” Đáp là phải, lại hỏi: “Được thức ăn ngon phải không?” Đáp là phải, lại nói: “Thầy có biết không, chính là tôi bảo người nữ đem thức ăn ra cho thầy đó”, Tỳ kheo khát thực liền hỏi: “Lúc đó thầy đang ở đâu?” Đáp là đang ở trong nhà, Tỳ kheo khát thực liền đem việc trên kể cho các Tỳ kheo nghe. Có Tỳ kheo thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Tỳ kheo Bạt-nan-đà: “Thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại một mình ngồi với người nữ trong nhà”, quở trách rồi vì nói nhân duyên bốn sanh. Phật bảo các Tỳ kheo:

“Quá khứ có một con chó bỏ nhà này đến nhà khác xin ăn, khi vào trong nhà kia, thân ở trong cửa mà đuôi lộ ra ngoài cửa. Lúc đó chủ nhà đánh không cho ăn, con chó liền đến chỗ quan kiện chủ nhà rằng: “Tối đến nhà đó xin ăn, chủ nhà không cho ăn mà còn đánh tôi, tôi không phá pháp chó”, quan hỏi: “Chó có pháp gì?” Liền đáp: “Tôi ở trong nhà mình thì tùy ý ngồi nằm, nhưng đến trong nhà đó thì thân tuy ở trong cửa mà đuôi lộ ra ngoài cửa”, quan liền cho vờ chủ nhà đến hỏi: “Người quả thật đã đánh chó mà còn không cho ăn phải không?” Đáp là phải, quan nói: “Việc này từ xưa đến nay chưa có”, nói rồi liền hỏi con chó nên trị phạt người chủ nhà đó như thế nào, con chó đáp: “Nên cho người này chức vị đại cư sĩ trong thành Xá-vệ”, quan hỏi nguyên do, con chó đáp: “Thuở xưa tôi là đại cư sĩ trong thành Xá-vệ, do thân khẩu ý ác nên đọa làm thân chó xấu xa, người này còn ác hơn tôi, nếu cho người này có thể lực sẽ làm nhiều điều ác, kết quả sẽ đọa vào địa ngục chịu nhiều khổ não, đâu có trị phạt nào nặng hơn cách trị phạt này”. “Súc sanh còn biết pháp vào trong nhà người là có chừng mực, huống chi là người lại không biết pháp”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: Do mười lợi

nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo ở trong nhà ăn, một mình ở chỗ khuất ngồi gần với người nữ thì phạm Ba-dật-đề.

Nhà ăn giải thích như trong giới trên. Chỗ khuất kín là là chỗ mà Tỳ kheo đến khát thực không nhìn thấy được.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo ở trong nhà ăn, một mình ở chỗ khuất ngồi gần với người nữ, cả ba việc này khởi lên thì phạm một tội Ba-dật-đề. Nếu từ chỗ ngồi đứng dậy rồi ngồi trở lại, tỳ ngồi lại mấy chỗ thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu. Nếu đóng cửa cái, cửa sổ mà tịnh nhơn ở bên ngoài thì phạm Ba-dật-đề; nếu mở cửa cái, cửa sổ mà tịnh nhơn ở bên ngoài thì phạm Đột-kiết-la; nếu mở cửa cái, cửa sổ mà tịnh nhơn ở bên trong nhà thì không phạm.